

Mél. d'arch. et d'hist XXXIX 263 'Αντιθέτως ὁ Picard, Rev. arch. 1927, I ³⁴⁹ επ-
 τεῖ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ τοῦ μύθου εἰς τὴν Κρήτην, πρβλ. ἐπίσης Vasili, Re-
 ishtz Vinea I 143 (Serb. Praed. I internat. Congr. of. prehist. Sciences
 1932, 199). Ὅμοιος διὰ τὸν Σταλάκας 'Απόλλωνα βλ. Bd III A σελ. 377-
 ὁ Fries, Stud. zur Odys. I 259 ἐξέφρασε τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ὁ
 Σιτάκας ἦτο ἕνας θρακικός θεός τοῦ φωτός, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου
 ἄδετο μὲ τὸ ἴδιον ὄνομα ἕνας ὕμνος πρβλ. Reinach, Rev. epigr. I 405
 Macurdy 130. ὅτε οἱ θρακικοὶ θεοὶ ἀθεοῦντο ὑπὸ τῶν γειτόνων
 τῶν, τῶν ἀπειθῶν, ἀπέστειλον πρέσβεις εἰς τοὺς Δελφοὺς διὰ νὰ
 ἐρωτήσουν τὴν Πυθείαν. Ἡρόδοτος VI 34. Ἐπίσης οἱ βασιλεῖς τῶν
 θεῶν διετήρουν σχέσεις μὲ τὸ ἱερόν τοῦ 'Απόλλωνος εἰς τοὺς Δελφοὺς,
 Syll³. 195 ἢ εἰς τοὺς θρακικοὺς Κίονες, γατρεία τοῦ Διονύσου μαρτυ-
 ρεῖται ἤδη εἰς τὴν Ὀδυσσ. IX 199, Gruppe Myth. Lex II 1098. Εἰς
 τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἔβρου εὐρέθησαν κατὰ τὸν Διν. XXXVIII 10,4 ἕνα μαρ-
 ῖον τοῦ 'Απόλλωνος, quem Zerynthium vocant incolae. Schla-
 chermeyer, Etrusk, Frühgesch. 272-294. Ἐπι-
 τῶν νομισμάτων τῶν Παισίων βασιλέων Συκκείου καὶ Πατράου παριστάνε-
 ται πολὺ συχνὰ ἡ κεφαλὴ τοῦ 'Απόλλωνος, Jaebler, Ztschr. f. Num.
 XXXVII 226.

Γνωστόν εἶναι ὅτι πολλοὶ ἐξερευνηταὶ ἀντιπροσπεύουσι τὴν ἄποψιν
 ὅτι ὁ 'Απόλλων εἶναι πρῆλληνικός θεός, προερχόμενος ἀπὸ τὴν Μ. Ἀ-
 σίαν (τελευταίως Nilsson, Minos. relig. 443. Kalinka, Klio XXII
 253, ἀντιθέτως Kzetschmer, Glott. XV III 204). Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν
 τὴν μικρασιατικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς Θράκης, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πολλαπλῶς
 ἴχνη εὐρίσκονται (Schkadee-Nehring, Reallex. Indogerm. II
 II 532), δὲν πρέπει ν' ἀπορριφθῶμεν τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἀποικιστικῶς
 ἦσαν ὁ 'Απόλλων εἰς παλαιότερους χρόνους εἰς τὴν Θράκην μετὰ
 στευσεν, ὅπου μὲ μίαν συγγενῆ θεότητα συνεχῶς ἐθεοῦν (cf. Weber Ph. Mus.
 N.F. LXVII 165).

Τὰ τοπικά παρῶνυμα τοῦ θεοῦ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ἀπόστοις κατόπιν

(cf. ὁμοίως)

εργασίας τῆς ἀνεργασίας, καὶ οὐκ ἔστιν ἀπολύτως
θεωρεῖται ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιῦν ἡμετέρας. Τῆς
καταστάσεως τῶν ἀνεργῶν ἡμετέρας, ἐπι-
νεύει ἀπολύτως:

Σ. 46

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

- Άλωνός Bd. 1638, II 6.42, Hoefler Myth. lex. III 1685
- Άναθητός, BIAB V 380-Rev. arch. 1929, II 385 ἄ. 95 (Αἰδομένης πρ. Cha-skono, 'Ανάγλυφον τοῦ ἤρωος με ἀφιέρωσιν εἰς τόν 'Απόλλωνα)
- Αύλαρηνός, ADB 153.154 (Μαρκιανούπολις). 'Επί ἐνός βωμοῦ ἀπό τήν Μαρκιανούπολιν (Salac et Skorpil, Rozpravy Česke Akad. 747 37 ἴσταται ἡ ἀφιέρωσις "θε[ῶ] 'Απόλ[λ]ωνι Αύλα[ρ]χηνώ εὐχαριστή-^{ἀφ. 12)}σας θεοῦ εἰσχυροῦ. Seure Rev. Phil. LIV 132, Rev. ét. anc. XXXI 1306
- Αύλαρίκος, Rev. ét. anc. XXXI 300. 18, 307, 19 (Malko Tirново, αὐτοῦ: ἐλασρέβετο ὁ 'Απόλλων, ὡς προστάτης τῶν σιδηρομεταλλείων, *Roshov-Zew, Jesell. u. Wiefel. in Kôm. Kwisert. II 313*
- Γεικεθηνός, SEG III 538, BSAB VII 10, ὅπου οἱ διάφοροι ποικιλίαι τοῦ ὀνόματος παρατίθενται, Klio XXII 236.
- Δηρητός, Diehl Suppl. Syr. 23 II 5 (Αἰθήρα), Casson, Maced. Thrace and Illyrie 282. Jacobsen, Etymozett f. vögl. Sprachf. LXII 107 v. Wilamowitz Sappho u. Sionides 255
- Δορταμνός, SEG III 531 (Kranj, περ. Kazanik)
- Ἐστρακεηνός, IGR I 740 (Sliven)
- Ζελαηνός, Arch. -epigr. Mitt. XVII 219 ἄφ. 122 (Serdica)
- Ζηρύνθιος, βλ. *Bd. II* σελ. 52
- Κερμιλληνός ἢ Κυρμιλληνός βλ. *Suppl. Bd. του. III* σελ. 1138, 48
- Κενδρυσηνός, Arch. -epigr. Mitt. XVIII 109 ἄφ. 11 (Serdica, ἀνεγνωσμένη ἐσφαλμένως: Kazarow Beitr. z. Gesch. von Sofia 80 ἄφ. 16, SEG III 534 (Στενήμαχος, περιοχὴ Φιλ/πόλεως) *bd. XI* σελ. 171
- Λατουηνός βλ. *Bd. XII* σελ. 970
- Ἵστευθανός, βλ. *Bd. V I* σελ. 717, Vulic, Spomenik τῆς Σερβικῆς Ἀκδ. LXXI 183 ἄφ. 491. Μία ἀναθηματικὴ πλῆξ ἀπὸ τόν αὐτόν τόπον εὐρέσεως δεικνύει τήν ποικιλίαν, Ἵστε[υθ]άνικος, Vulic, σὺτ. 182 ἄφ. 489. Ἡ ἀφιέρωσις Hewzey *Miss. arch. de Macéé. 319* προῶγορεῖται: Ἵπόλλωνι ἸΣΤΕΥΘΑΝΙ[Κῶ, Vulic σὺτ. ἄφ. 490, ὁ Hewzey ἀνέγνωσε Ἵστευθανίσκῶ ἴσως, ὁμοῦ με τόν Vulic ἀναγνωστέα
- (Ἵστευθανίσιος

Πα[κτυ]ήνός Ann. Brit. Sch. XIII 175. Dess. Eph. epigr. I4 696

Ρανισκεληνός, βλ. ADB I59 (Serdica)

Σκοδρηνός βλ. ADB III A 62. 557

Σικερηνός, βλ. Bd. II A 62. 2523

Σταρασκηνός, βλ. Bd. III A 62. 2161

Ταδηνός, ADB I58 (Zelenigrad, Tru) Ἰδρυσις ναοῦ εἰς τόν Ἀπόλλωνα.

Τό ἐπίθετον παρά Kalinka λαυθασιμένως ἀνεγνωσμένον, Pilow

Klio VI 534f Dess. 4879 (Sarajevo, ~~οφ.~~ Patsch Hist. Wander.

im Karst u. an der Adria I I47). BSAB I 227, Rev. arch. I9II, II

438 de. 6: Apollini Tadena (Izvor, ~~οφ.~~ Iambol). Skarič Glas-

nik Zemal. Muz. XXXIII IOI, ἀνεγνωσθέν ἐν τῷ 9ῳ ἐπιπέδῳ μετὰ τῆς μ-

2 παραστάτιδος ἰσοπέδῳ τῆς μελέτης τοῦ ἑπιπέδου: Ταδηνί,

Ταδηνί, Ταδηνός (Mylth. Lex. V 117) καὶ ἱερωνίμα ἐν αὐτῷ.

ἵμα "Ταδηνός" ἐν τῶν τῶν ἱερωνίμων ἀνεγνῶν. Αὐτῶν ἐ-

οἰσθέντων ἱερωνίμων ἀνεγνῶν ἐν τῷ ἑπιπέδῳ τοῦ αὐτοῦ ἐν

τῶν 16 IX 2, 1076 ἀνεγνωσθέν ἐν τῶν Ταδηνός, βλ. Bd.

VII 62. 437. IV A 62. 1099.

Τορωφραῖος j] D.H. 397 ὁφ. 74 2¹¹

Cice nos, CIL VI 32546 Μακεδον. Eph. Davos. I 148

Dysprus, Dess. 2350 (αὐτῶν ἐν τῶν Ζίνδην, οφ. Lehner

B. Jakob. 129, 55), ἰσοπέδῳ ἀνεγνωσθέν Dysprus. Ma-

kesen Eph. Davos. I 241, 8

Plainmullus (j) CIL VI 32571 Μακεδον. 144.

Tetesyras (j) Μακεδον. 229. 240.

Verqualesis, Dess. 4054. Μακεδον. 143 οφ. Bergule

Bd. III 62. 293.

Γενίως BSAB III 36 ὁφ. 31 (ἀνεγνωσθέν ἀνεγνωσθέν ἐν

ἐν Αἴγυπτον, αὐτῶν τῶν Τορωφραῖος, οφ. Iambol).

Γενίως IGR I 740 (Sliven). ἐν τῶν ἑπιπέδου τῶν οἰσθέντων.

ἐπιπέδῃ ἰσίων τῶ σαταφίω κορυφαίῃ ἀγαθῶτος καὶ ἀνοήτων· ἀρχ.
 ADB 162. Ἄλλοι ἐπιπέδωνος ἐπὶ τῶν σοίτων: Arch. Lang. 221 ἔφ. 11
 (Ἀργεῖα-Ἐπιπέδωνος: Ποιθεω Ἐπιπέδωνος) ADB 164 (Abladgālii:
 Ποιθεω ἰππεῖρος γένους ἀρχαῖω) 165 = Rev. et. grec. xv 35/ Οὐ=
 ζῆκ Μοναστί) Arch. epigr. Mitt. XIX 220 (Φηγοροῦτος) Weinreich
 Athen. Mitt. xxxviii 64 (Καχί'ουτος) Rev. phil. LV 115 ἔφ. 28-29
 (asp. Odessos ἔφ. 29, ἐπιπέδωνος κορυφαίῃ ἀνοήτως καὶ ἡρώος δεῦ
 Ποιθεω ἰππεῖτων). ἐπὶ μίαν νεοπεδικῶν ἐπιπέδων, ἐπὶ τῶν ὁ-
 δουσσῶν μὴ ἀνοήτων καὶ ἡρώος, μνημονεύεται ἡνὸς ἰσίων Ποι-
 θεω (Mitt. Skotzils).

Μνημονίον ἀνοήτων 7 σαταφίω ἐπιπέδων ἀνοήτων, ὅσον
 ἐπιπέδωνος ὁ ἀνοήτων κατὰ τῶν Σαταφίω. ἡ ἀνοήτων ἀποδοτικῶν
 ἰσοδωτικῶν (μὴν μίαν σαταφίω, ποικίλ) μὴ ἐπιπέδωνος τῶν ἡρακί-
 οντος, τῶν ὁδοῦν καὶ ἡρακίω ἐπιπέδων τῶν μετεπέδωνος ἐπὶ ὁ-
 φίδωνος ἰσίων (Blattchenmodell). GMS 1922-20, 143 im. 193-196
 B1AB 4 79 ἔφ. 20/21 ἡνὸς ἀνοήτων καὶ τῶν ἡρακίω, καὶ κατὰ τῶν τῶν ἡρακί-
 οντος ἀρχ. ἐπιπέδωνος καὶ ἀνοήτων καὶ τῶν ἡρακίω, bester. Jahrbuch.
 v. Beibl. 109 im. 23. Ἐπὶ τῶν τῶν ἡρακίω τῶν ἀνοήτων τῶν ἡρακίω
 ἂν. V. Müller, Rom. Mitt. XLV 57.

Ἡ ἀνοήτων καὶ ἡρακίω ἐπὶ τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω
 μνημονίον (ἂν. Bol. VIII ἔφ. 70, 76 v. Wilamowitz Glaube der Kell. 1
 284) καὶ ἀνοήτων ἰσίων ἀνοήτων καὶ τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω-
 οντος ἡρακίω, ἀνοήτων ἀνοήτων τῶν τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω (Svoronos, 1'
 Hellenisme primitive de la main 14. Seltmann, Athens Hist. and
 Coinage 55). ἐπὶ τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω, ὁ ἡρακίω ἡρακίω-
 οντος ἡρακίω τῶν ἡρακίω, ἡρακίω τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω
 ἐπὶ τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω τῶν ἡρακίω
 1, 48. Collier Sol. Salutis 44. Picard Rev. hist. vol. Lxxxvi
 saying Syria 1925, 339).

(Ὁ ἀνοήτων)

Παπὸ τοῦ Β. Γουλι, οἵον ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ὁραμάτων, ἀναγράφεται
τὸ δίδωμι, ἐν τῷ ἑσπερίῳ ἀναγράφεται τὸ ἡγίς, ἢν ὁ δὲ τὴν ἀποστολήν
τῆς δυνάμεως ἐξ ἑσπερίου. Β. Γ. 522 π

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ